

ДО ОКРЪЖЕН СЪД ГР. ПЛЕВЕН
чрез Районен съд гр. Плевен
гр. Плевен 5800, ул. Димитър Константинов № 25
XII гр. състав, гр. д. № 1718/2018г.

От: Ренета Тодорова Стоянова, ищца
[personal data]

гр. Варна
16.04.2019 г.

ОТГОВОР

на частни въззивни жалби от Васко и Елисавета Данаилови срещу
Определение № 1360 от 01.04.2019 г. по описа на ПлРС, 12-ти граждански
състав, постановено по реда на чл. 248 ГПК

Двете жалби са идентични. С тях призналите иска ответници, сега жалбоподатели, основателно се оплакват, че не са освободени от разноски, въпреки че са признали иска. Твърдят, че не са дали повод за завеждане на делото – тук грешат, както е обяснено по-долу в настоящия отговор.

Аз съм изразила съгласието си да бъдат освободени от разноски още на 16.01.2019г. – преди второто заседание по делото, проведено на 18.01.2019г., видно от нарочна молба до ПлРС с вх. рег. № 1217 /16.01.2019г., озаглавена “Отн. Признанието на иска от отв. Данаилови”, която завършва с думите “отв. Данаилови да бъдат освободени от заплащане на разноски” (приложена към настоящия отговор).

Подчертавам, че между страните няма спор за разноските. До жалбата изобщо нямаше да се стигне, ако ПлРС беше приканил страните към спогодба, но първоинстанционният съд пропусна да извърши това процесуално действие. Така и не бяхме приканени нито в срока по чл. 145, ал. 3 ГПК (“съдът приканва страните към спогодба”), нито в срока по чл. 149, ал. 1 ГПК (“съдът отново приканва страните към спогодба”), видно от съдебните протоколи.

По твърденията в жалбите – конкретно.

1. ***“Считам, че с поведението си не съм дал/а повод за завеждане на делото, тъй като няма как да знам ...”***

Поводът за завеждане на делото в юридическия смисъл на думата е самата покупка (самото владение). Ищецът няма как да си върне владението, без да предяви иск пред компетентния съд срещу владелеца.

2. ***“След като нотариусът не е забелязал, че упълномощителната сделка е недействителна, с какво моето***

извънпроцесуално поведение е довело до завеждане на иска?

Нотариусът не е забелязал, т.к. от външна страна кметското пълномощно е било редовно – имало е заверка на подписа под рег. № 2 и на съдържанието под рег. № 2-А, том I, акт № 2 от дата 12.02.2013 г. В хода на делото обаче беше разгледана в оригинал Книгата-регистър за нотариални заверки на кметство с. Гороцвет за 2013 г., до която г-н Нотариусът не е имал достъп, при което Съдът установи - протокол за о.с.з. на 18.01.2019 г., че под № 2 (за подписа) е заверен и подписът на друго лице през същата 2013 година (дублиран е), декларациите също са дублирани, но те са извън предмета на делото, цифрено-буквеният „рег. № 2-А” (за съдържанието) липсва в Книгата-регистър, а на отделна страница се намират заверки само за м. февруари 2013 г., където няма никакво пълномощно от 12.02.2013г. – листи 429, 430 и 431.

По делото е приложено писмено изявление от сегашния кмет на Гороцвет, получено със СУ, че “другите искани документи по т. 2 и т. 3 от СУ не се съхраняват в кметството“ - л. 159, т.е. няма „том I“ за 2013 година, няма акт № 1, няма „акт № 2“, цялата номерация за заверка на съдържанието под „рег. № 2-А, том I, акт № 2“ е измислена (съчинена).

Приложени са и две справки от РП-Плевен, че предстои привличане към наказателна отговорност на три лица за измама и документни престъпления, поименно посочени във втората – мнимия представител, който не е обжалвал Решението, негов приятел от съседно на Гороцвет село и заверяващия кмет, бившия, осъден в края на 2013 за документни престъпления и предсрочно освободен от длъжност в началото на 2014.

Нотариусът няма ниито възможност, ниито задължение да проверява обстоятелствата по издаването на представените в кантората му документи, ето защо жалбоподателите не могат да се оправдават с него, ниито да го държат отговорен, че е приел пълномощно без нотариално удостоверяване, след като от външна страна му е бил придаден вид на редовно.

3. “Трябва да се има предвид, че с добавянето от законодателя на ал.3 към чл. 290 ГПК в края 2017 г., решенията/определенията на ВКС, постановени след допускане на касационно обжалване вече не са задължителна практика и така може би се сложи край на т. нар. „зачатък на прецедентно право“ в нашата правна система.”

Не става дума за прецедентно право, а за еднакво прилагане на закона.

4. Според жалбоподателите, цитираната в определението съдебна практика на ВКС няма нищо общо с техния случай.

Казусът за публичната продан на част от чужд имот е аналогичен. Купувачът се е доверил на ЧСИ, както жалбоподателите - на Нотариуса. Собственикът е предявил иск срещу купувача и си е върнал владението. Ответникът е поискал да го освободят от разноски, понеже е признал иска и

счита, че не е дал повод за завеждане на делото. ВКС е отхвърлил жалбата му, като е изтъкнал, че с постановлението, издадено от ЧСИ, имотът на ищеца е бил възложен на ответника и единственият начин за ищеца да си го върне, е по съдебен ред чрез иск срещу владелеца на имота му.

5. Следва подробно изложение, защо считат, че не са дали повод за завеждане на делото.

В житейския смисъл на думата не са дали повод, но в юридическия е различно, за съжаление. Ако бяха отrekli владението - така, както са признали иска, можеше да изпълнят и двете кумулативни предпоставки за прилагане на чл. 78, ал. 2 ГПК. Сега единственият начин да се освободят от разноските е чрез спогодба с ищите при условие, че ищите са съгласни, какъвто е именно случаят.

6. Останалото представлява обжалване на самото Решение.

Според жалбоподателите, ПлРС неправилно бил приел, че те не били признали иска по чл. 42, ал. 2 ГПК и т.н. Но дори ПлРС да беше приел, че са го признали, първата предпоставка – да не са дали повод за завеждане на делото – пак остава неизпълнена.

7. Жалбоподателите премълчават, че ищите изцяло подкрепят искането им да бъдат освободени от разноски. Подкрепата на ищите е отразена не само в приложената молба от 16.01.2019г., но и в самото обжалвано определение – на първа страница. И двамата с брат ми сме дали на 14.03.2019 г. единодушно становище за основателност на молбите, но тогава и ние се заблуждавахме, че призналите иска ответници не са дали повод за завеждане на делото, затова сме писали „по чл. 78, ал. 2 ГПК“.

В заключение, моля, ако обжалваното определение бъде потвърдено, страните да бъдат приканени към спогодба предвид ясно изразеното съгласие на ищите да не натоварват с разноски призналите иска ответници, или да бъде указано на ПлРС да извърши това процесуално действие (приканването към спогодба), т.к. е било пропуснато на първа инстанция, видно от съдебните протоколи.

Отговорът от брат ми е в същия смисъл, но по-кратък.

С уважение: [signature]

ПРИЛОЖЕНИЕ съгл. текста – нарочна молба до ПлРС от 16.01.2019г. за освобождаване от разноски на призналите иска отв. Данаилови, сега жалбоподатели.

Преписи 6 бр. за всички ответници по гр. д. № 1718/2018 - ПлРС